

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně **T. K.**, zastoupené JUDr. Vladimírem Pospíšilem, advokátem se sídlem Kutná Hora, Havlíčkovo nám. 512, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 4. 2004, č. j. OAM-1070/VL-18-K04-2003, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 5. 2007, č. j. 14 Az 18/2006 - 13,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 26. 4. 2004, č. j. OAM-1070/VL-18-K04-2003, žalovaný neudělil žalobkyni azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“, ve znění účinném do 31. 8. 2006). Současně rozhodl tak, že se na žalobkyni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného podala žalobu, kterou Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 15. 12. 2004, č. j. 14 Az 354/2004 - 17, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Toto usnesení Nejvyšší správní soud ke kasační stížnosti žalobkyně zrušil rozsudkem ze dne 11. 10. 2006, č. j. 1 Azs 166/2005 - 40, a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Krajský soud následně žalobu, doplněnou podáním ze dne 15. 5. 2007, zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. rozsudkem ze dne 31. 5. 2007.

Rozsudek žalobkyně (dále též stěžovatelka) napadla kasační stížností. Uvedla, že vyznává pravoslaví a na Ukrajině na ni byl vyvíjen nátlak ze strany početné komunity Svědků Jehovových, aby se obrátila na jejich víru. Tato víra měla žalobkyni zbavit neplodnosti. V zemi původu se sice žalobkyně obrátila na ombudswoman, před pronásledováním však ukrajinské státní orgány nebyly schopny žalobkyni dostatečně ochránit. Žalovaný měl k dispozici údaje dokládající, že náboženské pronásledování žalobkyně na Ukrajině nebylo sice prováděno místními úřady, bylo jimi ale přinejmenším trpěno. Přitom dosáhlo takové intenzity, že žalobkyně byla nucena opustit zemi původu. Zároveň měl žalovaný při rozhodování k dispozici materiály, z nichž vyplynulo, že u osob, které v zahraničí požádaly o azyl, nelze vyloučit perzekuci či šikanu ze strany státních orgánů. Přes tyto údaje však žalobkyni azyl neudělil. Z uvedených důvodů navrhla, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O této žádosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť zákon o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005, spojuje odkladný účinek přímo s podáním kasační stížnosti.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

K důvodům podané kasační stížnosti soud připomíná, že otázkou intenzity potíží se soukromými osobami ve vztahu k přičitatelnosti jednání těchto soukromých osob státním orgánům se již dostatečně zabýval např. v rozsudku ze dne 5. 10. 2006, č. j. 2 Azs 66/2006 - 52, publ. pod č. 1066/2007 Sb. NSS, rozsudku ze dne 2. 3. 2005, č. j. 4 Azs 271/2004 - 58, www.nssoud.cz, či v rozsudku ze dne 22. 12. 2005, č. j. 6 Azs 479/2004 - 41, www.nssoud.cz.

Namítá-li stěžovatelka, že jí nebyl udělen azyl, přestože měl žalovaný při rozhodování k dispozici materiály (konkrétně Informaci Ministerstva zahraničních věcí České republiky ze dne 3. 3. 2003, č. j. 107767/2003-LP, jež je součástí správního spisu), z nichž vyplynulo, že u osob, které v zahraničí požádaly o azyl, nelze po návratu do země původu vyloučit perzekuci či šikanu ze strany státních orgánů, je nutno poukázat na rozsudek ze dne 3. 3. 2004, č. j. 2 Azs 12/2004 - 40, publ. pod č. 260/2004 Sb. NSS, rozsudek ze dne 9. 4. 2004, č. j. 7 Azs 64/2003 - 39, www.nssoud.cz, či rozsudek ze dne 25. 5. 2005, č. j. 3 Azs 272/2004 - 67, www.nssoud.cz, jejichž předmětem byla otázka relevantních okolností a okamžiku rozhodného pro posuzování důvodů pro udělení azylu a pro vztažení překážky vycestování, a uzavřít, že stěžovatelkou uváděné skutečnosti by z tohoto hlediska mohly být důvodem pro vztažení překážky vycestování, nikoli však již důvodem pro udělení azylu.

Rozsahem i obsahem posuzování překážek vycestování dle § 91 zákona o azylu (ve znění účinném do 31. 8. 2006) se pak Nejvyšší správní soud již dostatečně zabýval v řadě svých rozhodnutí, např. v rozsudku ze dne 3. 3. 2004, č. j. 2 Azs 12/2004 - 40, publ. pod č. 260/2004 Sb. NSS, rozsudku ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 7/2003 - 60, www.nssoud.cz, rozsudku ze dne 7. 4. 2004, č. j. 6 Azs 47/2003 - 100, www.nssoud.cz, či rozsudku ze dne 5. 10. 2006, č. j. 2 Azs 66/2006 - 52, www.nssoud.cz.

Lze dodat, že kasační soud neshledal ani žádné pochybení krajského soudu tak výrazné intenzity, o němž by bylo možno se důvodně domnívat, že zapříčinilo odlišnost rozhodnutí ve věci samé, a které by způsobilo přijatelnost kasační stížnosti.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námítky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. září 2007

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu